

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ala Cobăneanu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Samoilenco Valentina, reprezentată de avocatul Grigoriu Aurelia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 împotriva Valentinei Samoilenco, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Samoilenco Valentina și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 mai 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 27 iunie 2014, ÎMGFL nr. 23 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Samoilenco, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „CET nr. 2” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că în baza contului personal pe numele pîrîtei Samoilenco Valentina, SA „Termocom” a livrat energie termică.

Susține că pîrîta nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată la situația din 01 aprilie 2014 constituie 1358,62 lei, pentru energie termică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Menționează că conform prevederilor art. art. 10, 17, 18 ale hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Afirmă că în temeiul art. 627 alin. (2) lit. a) Cod civil, este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, însă necatînd la acest fapt pîrîta a fost informată lunar prin intermediul facturii și a reclamației prin care se pune în vedere ultimei să-și execute obligațiile, care nu au fost executate pînă în prezent.

Indică că la momentul de față Gestionarul Fondului Locativ și SA „Termocom”, în procedura falimentului se află într-o situație financiară precară creată din cauza rău platnicilor, din care face parte și pârâta.

Solicită încasarea de la pârâta Samoilenco Valentina în beneficiul ÎMGFL nr. 23 datorită în sumă de 1358,62 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei.

Ulterior, ÎMGFL nr. 23 a depus o cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune prin care a solicitat încasarea doar a taxei de stat în sumă de 270 lei, dat fiind faptul că Samoilenco Valentina a efectuat achitări parțiale (f. d. 29).

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 18 mai 2015, acțiunea a fost admisă, fiind încasat de la Samoilenco Valentina în beneficiul ÎMGFL nr. 23 suma de 270 lei, ce reprezintă taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Samoilenco Valentina și menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea hotărârilor sale, instanțele de judecată reținând faptul achitării datoriei de către Samoilenco Valentina, după depunerea acțiunii de către ÎMGFL nr. 23, fiind dovedită culpa procesuală în declanșarea prezentului proces, au ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii ÎMGFL nr. 23 cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 270 lei, ce reprezintă taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

La 13 mai 2016, Samoilenco Valentina, reprezentată de avocatul Grigoriu Aurelia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la o nouă examinare în fond.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, fiind pasibilă casării.

Sușine că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că recurenta a efectuat achitarea datoriei pentru energia termică după cum urmează: 25 iunie 2014-132 lei; 25 iulie 2014-137 lei; 25 august 2014-54,89 lei; 22 septembrie 2014-174,77 lei și 22 octombrie 2014-579,44 lei, astfel achitând în total suma de 1078,10 lei.

În acest context, relevă că valoarea acțiunii este de 1358,62 lei, iar apelanta a achitat suma de 1078,10 lei, instanța de judecată urmînd să încaseze din contul pârîtei suma de 280,52 lei.

La fel, indică că instanța de judecată nu a dat o apreciere adecvată a probelor prezentate de recurentă, precum că din anul 2001, aceasta este deconectată de la sistemul de încălzire centralizată care este deservită de SA „Termocom”, ce se confirmă prin procesul-verbal nr. 6023 din 01 iulie 2011, întocmit de ÎMGFL nr. 23.

Consideră că instanța urma să aplice la caz prevederile art. 8¹ și art. 8² din hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energia termică.

În acest sens insistă că nu s-a dovedit existența pierderilor normative de energie termică și nu a fost prezentat modul de calculare a datoriilor formate, care urmează a fi achitate de către Samoilenco Valentina.

Sușine că nu este de acord cu calculele prezentate de reclamant ce ține de calcularea energiei termice (apă caldă) pentru luna noiembrie 2011, pe motiv că dînsa este deconectată de la conducta cu apă caldă.

Afirmă că decizia instanței de apel contravine prevederilor legale privitor la motivarea hotărârilor, ce constituie o încălcare a art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă expedierea în adresa participanților la proces, inclusiv recurentei Samoilenco Valentina a copiei deciziei instanței de apel din 10 februarie 2016, însă actele cauzei nu reflectă nici data expedierii acestei decizii și nici data recepționării acesteia de către destinatari.

Astfel instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 13 mai 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Samoilenco Valentina, reprezentată de avocatul Grigoriu Aurelia este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Samoilenco Valentina, reprezentată de avocatul Grigoriu Aurelia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Samoilenko Valentina, reprezentată de avocatul Grigoriu Aurelia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Samoilenko Valentina, reprezentată de avocatul Grigoriu Aurelia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Samoilenko Valentina, reprezentată de avocatul Grigoriu Aurelia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ala Cobăneanu